

Møte mandag den 23. mars 2009 kl. 22.02

President: Sigvald Oppebøen Hansen

Dagsorden (nr. 28):

1. Innstilling fra justiskomiteen om lov om endringer i politilova (funksjonstid og tittel for leiaren av Politidirektoratet) (Innst. O. nr. 55 (2008–2009), jf. Ot.prp. nr. 33 (2008–2009))
2. Referat

Statsråd Trond Giske la fram to kgl. proposisjonar (sjå under Referat).

Presidenten: Representanten Ketil Solvik-Olsen vil setje fram eit representantlovforslag.

Ketil Solvik-Olsen (FrP) [22:03:23]: Jeg har gleden av å fremme et representantlovforslag på vegne av representantene Øyvind Korsberg, Tord Lien, Per Sandberg, Åge Starheim og meg selv om ny lov om motorferdsel i utmark og vassdrag.

Presidenten: Lovforslaget vil bli behandla på reglementsmessig måte.

Sak nr. 1 [22:03:49]

Innstilling fra justiskomiteen om lov om endringer i politilova (funksjonstid og tittel for leiaren av Politidirektoratet) (Innst. O. nr. 55 (2008–2009), jf. Ot.prp. nr. 33 (2008–2009))

Presidenten: Etter ønske frå justiskomiteen vil presidenten føreslå at taletida blir avgrensa til 5 minutt til kvar gruppe og 5 minutt til statsråden.

Vidare vil presidenten føreslå at det blir gjeve høve til replikkordskifte på inntil tre replikkar med svar etter innlegg frå medlemmer av Regjeringa innanfor den fordelte taletida.

Vidare blir det føreslått at dei som måtte teikne seg på talarlista utover den fordelte taletida, får ei taletid på inntil 3 minutt.

– Det er å sjå på som vedteke.

Anne Marit Bjørnflaten (A) [22:04:47] (komiteens leder og ordfører for saken): Regjeringen foreslår i denne saken å endre åremålsperioden til politidirektøren, slik at den harmoniserer med øvrige ordninger for åremålsstillinger både i etaten og i staten. Dette gjøres gjennom en endring i politiloven og innebærer seks års funksjonstid med mulighet til gjenoppnevning for seks år til. I dag gjelder ordningen i seks år med mulighet for gjenoppnevning i en treårsperiode. Nåværende politidirektør er for tiden inne i sin siste periode.

Som en overgangsordning foreslår Regjeringen også

å åpne for at nåværende politidirektør skal ha anledning til å få åremålet forlenget med tre år. Det skal imidlertid gjennomføres utlysning og innstilling på vanlig måte.

Det er flere høringsinstanser som på prinsipielt grunnlag har gitt tilslutning til at åremålsperioden for politidirektøren bør harmoniseres med øvrige åremålsstillinger både i politietaten og i staten. Politimesteren har bl.a. åremål i seks år med mulighet til forlengelse i en ny seksårsperiode. Av organisasjoner som støtter dette på prinsipielt grunnlag, finner vi bl.a. PF – Politiets Fellesorganisasjon.

Flertallet i komiteen, bestående av Arbeiderpartiet og SV, støtter også dette synet og ønsker ikke dagens ordning som er et brudd med hovedregelen om like lange perioder. Videre støtter flertallet også Regjeringens forslag om at nåværende politidirektør skal ha anledning til å søke om forlengelse av åremålsperioden.

Bakgrunnen for at Stortinget i forbindelse med etableringen av Politidirektoratet i 2001 valgte å gå for en ordning der den øverste lederen for direktoratet skulle fungere i seks år med mulighet til forlengelse i tre år, var frykten for at det nyetablerte direktoratet kunne bygge opp en struktur som reduserte mulighetene for løpende kontroll. Det ble sett som svært viktig å kunne ha en god demokratisk og politisk kontroll med organet. Dette kravet er selvfølgelig like viktig den dag i dag.

Politiet står i en særstilling i samfunnet. Ingen andre i samfunnet vårt har mulighet til samme makt- og myndighetsutøvelse i fredstid som politiet. Vi er avhengig av at det norske politiet har høy tillit i befolkningen. Da har også politiet legitimitet. Men erfaringen så langt viser at frykten for at man skulle miste den demokratiske kontrollen med organet har vært ubegrunnet, og at dette ikke er et holdbart argument for ikke å harmonisere åremålsfunksjonene i etaten.

En annen årsak til at flertallet vil støtte en utvidelse av åremålsperioden, er behovet for kontinuitet. Som sagt er Politidirektoratet et relativt nyopprettet organ, og først i den senere tid har man gått inn i en såkalt driftsfase.

Vi er alle kjent med de store utfordringene politiet står overfor. Vi hadde en grundig drøfting av dette i Stortinget tidligere i dag. Politidirektoratet er inne i en krevende fase i forhold til oppfølging av bl.a. «Politiet mot 2020», som er et langsiktig arbeid der målsettingen er å styrke bemanningen i politiet. Dette fordrer en tydelig politiledelse og kontinuitet, ikke minst i ledelsen i direktoratet. Da er det uheldig med en åremålsperiode på tre år, som vil innebære at politidirektøren vil ha kort tid til å effektivere iverksettelse av ulike tiltak før vedkommende må ut i annen stilling.

Til slutt: Komiteen har ingen merknader til at navnet på direktøren for Politidirektoratet endres slik at denne heretter blir omtalt som «politidirektøren».

Jan Arild Ellingsen (FrP) [22:08:44]: Denne saken som vi nå behandler, er jo en av de tre som har berørt Regjeringen på en interessant måte – hvis jeg kan bruke en slik betegnelse. Den har tidvis framstått som skreddersydd til å få dagens politidirektør til å fortsette, selv om det har vært hevdet at så ikke er tilfellet.

For Fremskrittspartiets del kommer vi til å stemme mot det forslag til lov som foreligger, med unntak av endringen som går på tittel. Det er uproblematisk.

Når det gjelder resten, er selvfølgelig kontinuitet, som saksordføreren var inne på, viktig. Men det er også slik at når man har kommet i en viss fase, er det kanskje lurt å få andre til å ta ting videre. Det er grunnen til at vi er bekymret over det som foreligger. Vi tror vel også at ved å gjøre den endringen som Regjeringen foreslår her, vil det – jeg håper selvfølgelig at jeg tar feil – sannsynligvis føre til at det kommer til å bli få søkere. Hvis dagens politidirektør vurderer å søke, tror jeg det vil være med på å redusere muligheten for at andre kvalifiserte søkere kommer til å sende inn et ønske om å tiltre jobben. Hvis det er noe vi trenger i en tid da norsk politi sliter, tror jeg det er å få nye inn i ledelsen, til å ta styringen, til å være synlig på vegne av norsk politi. I dag er kanskje – med respekt å melde – den mest tydelige person innenfor politisektoren Politiets Fellesforbunds leder, Arne Johannessen. Jeg ønsker meg gjerne en politidirektør som er mer synlig, mer offensiv og som slåss enda tøffere for etaten sin. Det har vi ikke i dag, og på vegne av oss i Fremskrittspartiet ser jeg ingen grunn til å legge til rette for at samme politidirektør kan fortsette. Jeg tror det er absolutt på tide at vi får inn en ny person.

Med dette har jeg vel tydeliggjort hvor vi står i denne saken.

André Oktay Dahl (H) [22:10:43]: Dette er ikke en debatt om hvorvidt den sittende politidirektør er dyktig eller ikke. Dette er en debatt om de forutsetningene som ble lagt ved politireformen, og forutsetningene for at det skal skje en videreutvikling av Politidirektoratets rolle på bakgrunn av en reell og uavhengig evaluering.

Det er umulig å fri seg for tanken om at statsråden skreddersyr prosessen for den sittende politidirektøren som takk for lojal innsats, for å dekke over sin svikt overfor politiet gjennom de siste tre årene. Ved første og beste anledning ser man altså bort fra det som var Stortingets forutsetning i 1999. Det er bare å registrere at Regjeringen ser ut til å mene at Likestillings- og diskrimineringsombudet er av større viktighet og mer sentral for Regjeringen når åmålsperioden her reduseres sammenlignet med Politidirektoratets. Ut fra den holdningen som Regjeringen i den senere tid har hatt overfor dem som jobber i politiet, er kanskje ikke det så overraskende. Det er vanskelig å se en nærmere begrunnelse for dette. Jeg er heller ikke så sikker på at det er prinsipielle vurderinger som har gjort seg gjeldende i forhold til likestillingsombudet, men heller at man har gjort seg konkrete erfaringer i en annen retning. Det viser for så vidt at den sittende regjering ikke er spesielt prinsippfast, i likhet med hva man har sett i hijab- og blasfemidebattene.

Denne saken er et merkelig eksempel på selvskudd. Åremålssaken var ute på høring i fjor sommer, men den høringen var jo et spill for galleriet. Det sier sitt at Riksadvokaten ikke ville uttale seg fordi man oppfattet det som om beslutningen allerede var tatt.

I forhold til den tillitskrisen som råder mellom politiet

og myndighetene, som vi har diskutert tidligere i kveld, bygger ikke denne saken opp tilliten. Den bygger tilliten videre ned. Det bidrar ikke til tillit at evalueringen av politireformen skal foretas av samme person som har vært ansvarlig for gjennomføringen. Den kontinuiteten som det vises til fra komitélederens side, viser at det er behov for en slags oppklaring av hva man legger i begrepet «kontinuitet». Det minner meg om DNA-reformen, der man altså synes det er greit at færrest mulig sitter lengst mulig og mest mulig i lukkede rom. Den eneste kontinuiteten man sikrer med dette forslaget, er fortsatt, kontinuerlig konflikt med det politiet som vi er avhengige av, men som altså demonstrerer mot Regjeringens politikk på onsdag.

Så en stemmeforklaring: Høyre stemmer for endringer til § 15 annet ledd, og stemmer mot resten av loven.

Hans Olav Syversen (KrF) [22:13:28]: Det er vel grunn til å tro at denne loven får et særskilt personnavn knyttet til seg som følge av at man endrer spillereglene underveis.

For å ta konklusjonen fra Kristelig Folkeparti først: Vi stemmer mot Regjeringens forslag, men vi stemmer for å endre navnet på den som leder Politidirektoratet.

Jeg synes det er grunn til å se litt på de høringsuttalelsene som kom inn til Justisdepartementet, kanskje særlig den som er referert i innstillingen fra det departementet som styrer statens personalpolitikk, nemlig Fornyings- og administrasjonsdepartementet. Her heter det:

«En slik endring av en åmålsperiode som allerede er påbegynt, strider mot grunnleggende prinsipper ved statens åmålsordning.»

Da blir jo spørsmålet: Hva er det som gjør at man allikevel velger en annen framgangsmåte når den strider mot grunnleggende prinsipielle sider ved statens åmålsordning? Jo, da må det, så vidt jeg kan skjønne, være personen – at personen er så viktig at man velger å se bort fra de prinsipielle sidene ved saken som departementet som har ansvar for personalpolitikken, kommer med. Det er, som representanten Oktay Dahl sa, ikke noe debatt om dyktigheten til politidirektøren som sitter p.t. Men spørsmålet er om man har gjort seg så til de grader avhengig av én person at man er villig til å legge bort grunnleggende prinsipielle holdninger i personalpolitikken. Og da må jeg si at man er på vikende front. Jeg skulle gjerne like å vite og få mer i klartekst hva Regjeringens holdning har vært utover det som er sitert i begrunnelsen fra flertallet, for den synes jeg er mer tildekkende enn klargjørende.

Jeg tror vi alle ser at det er litt skjult argumentasjon i denne saken. Det er for så vidt greit nok, men jeg synes det hadde vært bedre om man rett ut hadde sagt hva man egentlig ville, nemlig å bibeholde den sittende politidirektør lenger enn det som var forutsetningen da vedkommende fikk stillingen. Det hadde vært mer fair play.

Odd Einar Dørum (V) [22:16:40]: Regjeringens prinsipløshet kommer klart til uttrykk i den måten saken er presentert på. Den ble først presentert for offentligheten gjennom norske medier, da man fikk høre at åmålsløst måtte forlenges av hensyn til den sittende politidirektør.

La meg gjøre det helt klart at jeg synes dette er en usedvanlig uryddig framgangsmåte overfor en person som sitter i en så framtreddende stilling. Ingen i en slik stilling fortjener at ens overordnede uttrykker seg på den måten, for det setter folk i forlegenhet. Jeg er enig med dem som har sagt at det ikke handler om den sittende politidirektørs dyktighet – jeg har vært for hennes tilsetninger i begge de sammenhengene det har skjedd, men det handler om et prinsipp knyttet til demokratiet.

For min del husker jeg den gangen da Politidirektoratet ble innført; jeg var ansvarlig for å fremme forslaget. Jeg jobbet slik for at Arbeiderpartiet skulle støtte det. Og det var «håndballavgjørelse» i Arbeiderpartiets gruppe, dvs. at det var svært få stemmer. Men av de anliggender Arbeiderpartiet hadde, var demokratianliggendet det jeg delte med partiet. Det går ikke på en persons dyktighet eller beskaffenhet, men det går på at når man sitter og leder samfunnets mest sentrale maktorgan i fredstid, nemlig Politiet, så er det et tungt demokratisk hensyn som sier at det er en grense for hvor lenge du skal sitte i den type posisjon, uansett hvor dyktig du er. Og den grensen ble da satt ved litt mer enn to stortingsperioder. Det var ikke slik at dette ble gjort i blinde, heller, før saken ble behandlet. Jeg husker veldig godt hvordan dette var avgjørende for bl.a. Arbeiderpartiets behandling av saken, man var helt sikker på at det ville skje utskiftinger på prinsipielt grunnlag. For det må jo være slik at hvis man plutselig har en begrunnelse for dette fordi noen er spesielt god, så skal man endre åremålet den andre veien, hvis noen skulle være spesielt uskikket. Det er helt prinsipløst.

Det er alle mine demokratiske reflekser som kommer fram her. Jeg må si at jeg er ganske opprørt over at man er så holdningsløs, og det skal godt gjøres å finne en høringsuttalelse som støtter dette, for selv uttalelsen fra Politiets Fellesforbund viser at man ikke godtar framgangsmåten. Ser vi på alle de andre uttalelsene, fra Politiembetsmennes landsforbund, Riksadvokatens kommentar, ikke-uttalelsene fra alle politimestrene, uttalelsen fra NTL, uttalelsen fra Fornyings- og administrasjonsdepartementet, så finner man liten prinsipiell støtte for det man driver med. Man får rett og slett en motstand som er ganske uvanlig når en regjering fremmer en sak. Denne saken, slik den håndteres, minner meg om Arbeiderpartiet slik jeg opplevde partiet i min oppvekst: Det partiet hadde bestemt seg for, var rett, og så tilpasset man prinsippene etterpå, slik at man skulle få argumentasjonen til å henge sammen med det makta hadde bestemt seg for at det skulle være. Men når jeg reagerer så sterkt som jeg gjør i denne saken, er det ikke på grunn av personen Killengreen – hun er en utmerket politileder – men jeg reagerer på grunn av det prinsipielle, samfunnets tvangsmakt, som jeg har vært innom.

La meg si at noen av de forholdene vi faktisk studerte før vi gikk inn i dette, var det man hadde hatt debatt om i andre land. Amerikanerne foretok, etter at Hoover hadde sittet i nesten 50 år, en endring i ledelsen av FBI – det kan ikke sammenlignes med Politidirektoratet – og man sa man skulle sitte noe mer enn to presidentperioder, men ikke veldig mye lenger. Det var en erkjennelse av at man

er i en posisjon med så store utfordringer at det er grense for hvor lenge man skal vente at en person skal sitte der. Og skal en person da gjøre det som representanten Ellingsen sa, nemlig å forholde seg til en av Norges tøffeste fagforeninger, som er en slags kryssning mellom foreningen til heismontørene og foreningen til flygelederne, så er det en såpass krevende posisjon at du må regne med at du antagelig har svidd av de fleste av dine kort i løpet av den perioden du sitter – bare for å ha tatt den siden ved saken.

Men det prinsipielle ved saken forblir for Venstre at det er rystende prinsipløst av Arbeiderpartiet å glemme sin egen historie og glemme hvor mange år det gikk før Arbeiderpartiet i det hele tatt var villig til å godta tanken om et politidirektorat. De har glemt hele den debatten som gikk for seg i Stortinget da man bestemte seg for å gå inn for et politidirektorat, bl.a. det å knytte den demokratiske kontroll til det, nemlig at lederen for dette system, uansett lederens navn eller skikkethet, skulle være begrenset i tid – det skulle rett og slett være ni år. Og det standpunktet jeg var ansvarlig for å få til den gangen, står jeg fortsatt fast ved av de samme prinsipielle grunner. Så må jeg tilføye at jeg synes at hvis man nå skulle tenkt tanken, så burde man jo ha gjort dette på det tidspunktet åremålet var gått ut, slik at man på et selvstendig grunnlag hadde foretatt en evaluering og Stortinget hadde fått en egen sak om dette. Så saken blir prinsipløs i den forstand at man forlater et grunnleggende prinsipp fra den gangen vi fikk Politidirektoratet og grunnlaget for politireformen, og så blir den i tillegg prinsipløs fordi man gjør den endringen som representanten Syversen viste til, da han siterte uttalelsen fra Fornyings- og administrasjonsdepartementet.

Det er sikkert åpenbart for alle her i salen at Venstre kommer til å stemme mot § 19 første ledd, men vi stemmer for de paragrafene som endrer tittelen til politidirektøren.

Statsråd Trond Giske [22:22:01]: I forslaget fra Regjeringen endres funksjonstiden til direktøren for Politidirektoratet til statens alminnelige ordning for åremålsstillinger. Det innebærer seks års funksjonstid med mulighet for gjenoppnevning én gang til seks nye år. Åremålet skal kunngjøres på vanlig måte. Som en overgangsordning foreslås det i lovens ikrafttredelsesbestemmelse at også nåværende politidirektør skal få anledning til å søke om forlenget åremål i ytterligere tre år, etter utlysning og innstilling.

Videre foreslås det at tittelen til direktøren for Politidirektoratet endres til politidirektør. Jeg tror det er i overensstemmelse med den vanlige ordbruken.

Hovedregelen for åremål i staten er en funksjonstid på seks år. Åremålstilsetting kan gjentas én gang med en ny periode på seks år for hver tjenestemann i samme stilling, jf. § 3 nr. 2 i forskriften til tjenestemannsloven. Samme bestemmelse åpner for at perioden når særlige grunner taler for det, kan gjøres lengre eller kortere.

Politidirektoratet og stillingen som direktør for Politidirektoratet ble opprettet ved lov av 25. februar 2000 nr. 12 om endringer i politiloven. Behovet for en sterk demokratisk og politisk kontroll med politiet generelt og den sentrale politiledelsen spesielt ble understreket sterkt ved

opprettelsen. Ved å flytte den faglige politiledelsen fra politiavdelingen i Justisdepartementet til Politidirektoratet så man en mulighet for at det nyetablerte direktoratet og dets leder kunne utvikle en lederstruktur som reduserte muligheten for løpende kontroll med det sivile maktapparatet. Av den grunn etablerte man direktørstillingen med en åremålsperiode på seks år, med mulighet for forlengelse i ytterligere tre år.

Erfaringen med Politidirektoratet og dets ledelse har vist at direktoratet har etablert seg og blir ledet trygt innenfor den struktur som er vanlig i statlig virksomhet, og at det er etablert gode rutiner og rammer for Justisdepartementets styring og kontroll av virksomheten. Instruksjer og rapporteringsrutiner er gode, og løpende kontakt med departementet og dets politiske ledelse er tett og god.

Politidirektoratet har vært i en løpende og omfattende oppbyggings- og omstillingsprosess siden etableringen. Nå er man inne i en driftsfase der organisering og endringer skal konsolideres og løpende forbedres. Kontinuitet i ledelsen er en vesentlig faktor også i åremålsstillinger i staten. Generelt er det uheldig med et åremål der det bare er muligheter for en gjentakelsesperiode på tre år. Særlig når arbeidet er langsiktig, er det en fordel med den vanlige ordningen med seks års åremålsstillinger. En direktør som allerede ved gjentakelse av åremålet må innstille seg på å finne en ny stilling i løpet av kort tid, vil kunne ha en utfordring i denne langsiktigheten.

Når det gjelder tittel, omtaler politiloven i dag lederen av Politidirektoratet som direktøren for Politidirektoratet. Dette er ikke samsvar med den faktiske og daglige omtalen, og det er også bakgrunnen for forslaget om endring.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

André Oktay Dahl (H) [22:25:22]: Regjeringspartiene legger til grunn et perspektiv hvor maksantallet år for åremål ser ut til å bli mindre jo såkalt viktigere stillingen er. Kan statsråden klargjøre hvorfor likestillingsombudet etter et slikt syn tydeligvis må være viktigere enn politidirektøren?

Statsråd Trond Giske [22:25:47]: Jeg er ikke sikker på om vi har lagt til grunn at åremålet skal være kortere jo viktigere stillingen er.

Det er noen forskjellige åremålsstillinger. Jeg har i mitt andre verv, som kulturminister, også personer som har andre typer åremål. Dette må vurderes i forhold til hver enkelt stilling. Det at man får en gjenoppnevning til samme periode som første oppnevning, er i hvert fall stort sett hovedregelen. Det er veldig, veldig få unntak fra akkurat det systemet.

Odd Einar Dørum (V) [22:26:27]: Jeg kjenner meg ikke igjen i at det skulle være faren for en antatt subkultur som førte til at man skulle ha et åremål på seks pluss tre år, så jeg vil gjenta det som jeg sa i mitt hovedinnlegg – hovedresonnementet var ikke knyttet til en slik tenkning. Det var heller ikke knyttet til en konkret, antatt uskikket

person. Det var knyttet til det demokratiske prinsipp at når man sitter i en så mektig stilling og forvalter statens maktapparat i fredstid, politiet, burde åremålet av alminnelige demokratiske grunner begrenses til ni år. Det var en prinsipiell oppfatning. Er det slik jeg skal oppfatte det, at denne bekymringen ikke lenger deles av statsråd Giske som fungerende justisminister, at Regjeringen har lagt vekk denne alminnelige konstitusjonelle refleks, som ikke er knyttet til en person eller antatte mulige subkulturer, men knyttet til at makt av prinsipielle grunner skal skifte i så sterke og så tøffe stillinger som det er snakk om her?

Statsråd Trond Giske [22:27:37]: Nå var ikke jeg med i diskusjonen for en del år siden da Politidirektoratet ble opprettet, men jeg går ut fra at representanten Dørum ikke er så langt unna virkeligheten når han beskriver skepsisen til Politidirektoratet generelt og også bekymringen for den demokratiske kontrollen med virksomheten. Men det går jo an å lære av erfaringene – at dette har gått veldig bra, at man har gode rutiner for kontakten mellom departement og politidirektorat, og at man føler at den demokratiske og politiske kontrollen er god nok.

Man kan godt diskutere lengden på åremål totalt sett, ni år, tolv år, åtte år, eller hva man har av perioder, men for meg framstår det nok som litt uregrett at det skal være en oppdeling hvor man først har en veldig lang periode og så en fornyelse – som jeg antar, hvis det blir samme person, bygger på at man har gode erfaringer med den personen – som så er særdeles kort. Da burde man heller sett på andre typer åremål, hvor i hvert fall lengden på de to periodene var lik.

Odd Einar Dørum (V) [22:28:53]: Jeg hører statsrådens resonnement. Det er et pragmatisk resonnement, som er gjengitt slik som det er i dokumentet – at man skal tilpasse og normalisere åremålsperioder i staten. Jeg har hørt det argumentet. Det var ikke det jeg spurte statsråden om. Jeg spurte heller ikke statsråden om politidirektør Killengreens skikkethet – jeg oppfatter den som betydelig – men jeg stilte spørsmålet om ikke statsråden ser at det å være leder for Politidirektoratet, samfunnets sivile tvangsmakt, gjør at dette direktoratet er i en noe annen situasjon enn de fleste andre direktorater som man kan sammenligne det med, når man vet hvilken posisjon det representerer i vårt samfunn, hvilken tillit det skal representere. Det var det spørsmålet jeg stilte statsråd Giske, og derfor gjentar jeg det.

Statsråd Trond Giske [22:29:39]: Det går an å si at tolv år er veldig lenge, men samtidig skjønner jeg ikke opposisjonens holdning, å holde fast på seks pluss tre. Da burde man jo heller foreslå fire pluss fire som et alternativ. For hvis man har hatt en person i en slik stilling i seks år og så ser at dette har fungert usedvanlig godt, så godt at man sågar tenker å oppnevne personen for en ny periode, ser jeg ikke helt behovet for å avgrense perioden til tre år. Da mener jeg at det er riktig, som forslaget innebærer, med samme tjenestetid i andre periode som i første.

Så dette er ikke i proposisjonen begrunnet i en per-

sonalsak, en enkeltsak. Jeg må si jeg reagerer litt særlig på Fremskrittspartiets merknader, som går på en offentlig tjenestemann, at man i Stortinget har den type subjektive vurderinger. Man må se på det prinsipielle, og vårt syn er at det er riktig med seks pluss seks år.

Presidenten: Replikordskiftet er slutt. Fleire har ikkje bedt om ordet til sak nr. 1. (Votering, sjå nedanfor)

Etter at det var ringt til votering, sa **presidenten:** Odelstinget går då til votering.

Votering i sak nr. 1

Komiteen hadde rådd Odelstinget til å gjere slikt vedtak til

l o v

om endringar i politilova (funksjonstid og tittel for leiaren av Politidirektoratet)

I

I lov 4. august 1995 nr. 53 om politiet vert følgjande endringar gjort:

§ 15 andre ledd skal lyde:
Politidirektoratet ledes av *politidirektøren*.

§ 19 første ledd skal lyde:
Politidirektøren beskikkes av Kongen på åremål for et tidsrom av inntil 6 år. *Etter utlysning kan vedkommende beskikkes for ytterligere en periode på inntil 6 år.*

§ 20 første ledd første punktum skal lyde:
Politidirektøren, embetsmenn og tjenestemenn med politigrader har politimyndighet i hele riket i kraft av sin stilling.

II

Lova trer i kraft straks.

For den som er beskikket som direktør for Politidirektoratet i tilleggsperioden med 3 år når loven trer i kraft, kan

Kongen, etter utlysning og innstilling, forlenge åremålet med inntil 3 år.

Presidenten: Framstegspartiet, Høgre, Kristeleg Folkeparti og Venstre har varsla at dei vil stemme mot I § 19 første ledd og II.

V o t e r i n g :

1. Tiltrådinga frå komiteen til I §§ 15 andre ledd og 20 første ledd første punktum blei samrøystes vedteken.
2. Tiltrådinga frå komiteen til I § 19 første ledd og II blei vedteken med 40 mot 36 røyster.
(Voteringsutskrift kl. 22.36.57)

Presidenten: Det blir votert over overskrifta til lova og lova i det heile.

V o t e r i n g :

Overskrifta til lova og lova i det heile blei vedtekne med 40 mot 35 røyster.
(Voteringsutskrift kl. 22.37.32)

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

S a k n r . 2 [22:37:48]

Referat

1. (62) Lov om endringar i tomtefestelova (Ot.prp. nr. 42 (2008–2009))
Samr.: Blir send justiskomiteen.
2. (63) Lov om erverv og utvinning av mineralressurser (mineralloven) (Ot.prp. nr. 43 (2008–2009))
Samr.: Blir send næringskomiteen.

Presidenten: Dermed er dagens kart ferdigbehandla. Ber nokon om ordet i medhald av § 37 a i forretningsordenen før møtet blir heva? – Møtet er heva.

Møtet slutt kl. 22.39.